

38. Záchrana! Spása!

(1937)

Záchrana! Spása! Jak často si již lidé utvořili falešný obraz z těchto slov, když v nich chtěli vidět bezpodmínečnou pomoc ze Světla, zapomínajíce při tom na svatou spravedlnost! V tom je vidět naprostý zmatek, který je dnes viditelný ve všem, co si lidé vytvořili. Lidé chtějí udělat z Boha ochotného otroka, který jim má pomoci a který je vůbec určen jen k děláni blaha malým pozemským lidem!

Jen se jednou otažte sama sebe! Posviťte si na své myšlenky, podívejte se věcně a jasně až na dno svého nitra! Budete si pak muset přiznat, že celé vaše myšlení nebylo nikdy jiné, že i vám má Bůh na vaše prosby stále jen sloužiti a pomáhati, aby splnil vaše přání.

Ovšem, vy to tak nenazýváte! Nepřiznáte si pravý druh vaší bytosti, ale opisujete jako vždy své falešné chtění. Oblékáte vše do pláštíku předstírané pokory. Neříkáte, že Bůh vám slouží, ale že vám „dává“. To však na věci nic nemění. Všechno vaše jednání, dokonce i při modlitbě, není dobré a bohumilé.

Budte již konečně jednou pravdiví alespoň sami k sobě a chvějte se při poznání, jak jste to dosud stáli před svým Bohem! Byli jste svévolní, požadovační a nespokojení, pokrytečtí z povrchnosti. Mysleli jste na Boha jen v nouzi a utrpení, chtěli jste, aby vám pomohl od následků vašeho jednání. Před tím jste se ovšem nikdy neptali, jestli vaše rozhodnutí jsou podle vůle Boží!

Čím jste vy, lidé, před všemohoucností a vznešeností svého Pána, že ho chcete nechat dělat za sebe, tak, jak se vám to líbí? S jakou domýšlivostí prosazujete zde na zemi zákony, vzniklé z vašeho malicherného myšlení! Zákony, které nejsou v souladu s věčnými zákony Božími ve stvoření! Často provádíte s takovým chytráctvím své falešné chtění, které však před Bohem nezodpovíte. Škodíte svým bližním, abyste tím získali, ať již peníze a statky nebo oblibu u toho, pro kterého tak činíte.

Nyní se to všechno na vás svalí jako tíha padajících hor. Nic z vašeho dosavadního falešného chtění se nemohlo ztratiti. Zákon zvrátneho působení dává a dá vám vychutnati vše, od čeho jste se dosud sami neosvobodili změnou svého chtění k dobrému.

Zdi, které ještě zdržují pád nahromaděných spoust odplat, budou strženy! Nezadržitelně valí se všechno dolů na pozemské lidstvo, které v lenosti ducha a domýšlivosti, chce ještě vyčkávat, aby prosadilo svou vůli, tolik již vzdálenou od vůle Boží.

To však jest konec nadvlády všech temnot zde na zemi! Temno se zhrouťte a strhne s sebou všechny lidi, kteří se k němu přidružili.

Ale uprostřed vřavy a rachotu zničení vznáší se Slovo! Vítězně táhne zeměmi, aby se ještě mohl zachrániti ten, kdo o to poctivě *usiluje!*

To je podmínka. Každý člověk se sám musí snažit poznat Slovo Páně jako jedinou záchranu. Nechá-li v pochybnostech přejíti kolem sebe tuto poslední možnost, aniž by jí využil, tu tento okamžik odejde, a nikdy se nevrátí. Možnost najít spásu jest na věky ztracena.

Záchrany, spásy dostává se mu jedině ve *Slově*, které musí přijmout. Žitím podle něj osvobodí se ode

všech pout, které neznalostí a zkřivením skutečných pojmů táhnou ho dolů.

Nejhůře jste byli otráveni a ohroženi falešným výkladem Boží lásky. Snažili jste se zbaviti ji vší svěžesti, jasnosti a síly. Místo toho jste ji zahalili nezdravou změkčilostí a škodlivou povolností. A toto by vás nejdříve dovedlo všechny do spánku ducha a pak do zkázy.

Chraňte se před zkázonosným zkřivením pojmu svaté lásky Boží! Tím byste padli do příjemného snění, jež se však stane smrtelným spánkem.

V povolnosti a dobrotě, která má vše odpouštěti, není žádné pravé lásky. Je to tak falešné, jako opojný jed, který duchy zprvu ukolébává v únavu a oslabuje je. Koncem pak jest dokonalé ochromení a vynucená věčná smrt, protože již není možné probuzení v pravý čas.

Jen ostrý chlad Božské čistoty může proniknouti a proraziti cestu pravé lásce, směřující k vašemu duchu. Čistota *jest* ostrá, nezná žádného přikrašlování, ale také ne omluvy. Proto snad se bude mnohým lidem, kteří by si chtěli něco předstírat, muset jevit bezohlednou. Ale ona zraňuje ve skutečnosti jen tam, kde něco není v pořádku.

Změkčilost přináší škody vám i těm, jimž se tím chcete zachovati. Jednou budete souzeni někým *vyšším* a to s takovou spravedlností, které jste se sami již dávno odcizili, protože jste se sami od ní vzdálili.

Je to Boží spravedlnost, nezměnná od věků do věků, neodvislá od mínění lidí. Nezná jejich přízně ani nenávisti a zloby, ani jejich moci. Jest všemohoucí, neboť jest od Boha!

Nevynaložíte-li všechnu svou sílu, abyste se osvobodili od starého, nenaučíte se také rozumět této spravedlnosti. Nebudete však moci se bez toho stát v sobě novými! Ale jen nový člověk stojící ve Slově života a usilující ke Světlu, dostane tolik pomoci, kolik je jich třeba, aby prošel soudem.

Člověk si musí najít pomoc ve Slově, které mu ukazuje cestu, po níž jest mu jíti! Jen tak najde spásu, jinak se mu jí nedostane! Musí zesílit v boji, který vede sám za sebe, nebo musí zahynout!

Probudte se a postavte se bojovně proti všemu temnu, pak se vám také dostane pomáhající síly! Slaboši však ztratí všechno, co jim ze sil ještě zbylo, protože toho nedovedou použít. A tak jim bude vzato i to málo, co ještě mají, protože to bude pod zákonem přitažlivosti stejného druhu přitékat k těm, kteří síly horlivě a *správným způsobem* používají. Tím se také naplní slova dávného zaslíbení.